

ПЕТА КАРТИНА.

Въ дома на майсторъ Лалйо. Старинна кѣща, въ която всичко е наредено по подобие на наредбата въ Одринъ (първа картина).

I.

Ралко обгледва покѣщнината смутенъ. Погледва изъ прозореца и се спира.

Ралко. (бледъ и измѣченъ).

Позналъ ме той!... Когато ме запита...

Какъ стама тѣй!... Знахарката какъ каза!...
(Като погледва пакъ).

Ахъ, майстора и Иосифъ идатъ тукъ

(Ослушва се. Чулъ стѣпките имъ застава).

ще чакамъ, че каквото Богъ е далъ!

(Минава въ другата стая).

(Мълчание).

(Чуватъ се тежки и бѣрзи стѣпки).

II.

Майсторъ Лалйо и Иосифъ влизатъ затѣхтѣни.

Майсторъ Лалйо.

Та казвашъ ти, че Знахарката Йона...

Иосифъ.

Най-първо съ Ралко трѣбва да се видимъ.

Майсторъ Лалйо.

Защо ти е?... Да не би той да знай...

Иосифъ. Че, може би... До колкото азъ чухъ...

Тѣй майсторе, сега сме само двама

и мога тебъ да кажа безъ стѣснение:

че Ралко е... Но майсторски се крилъ...

Майсторъ Лалйо. Ехъ, речи я!

Иосифъ... Добре, повикай го завчасъ

да се яви... Пъкъ може да се лѣжа...

Майсторъ Лалйо (Въ недоумѣние).

Хж-де!... И тази добра: та да излѣзе...